

over Odense, men det andet Endepunkt er ikke angivet, idet det kun er sagt, at Banen skal gaae til et Punkt ved Lillebelt; der kan saaledes blive Spørgsmaal om f. Ex. Middelfart, Strib eller Åsens som det andet Endepunkt. Lader os nu antage, at Jernbanen fra Nyborg gennem Fyen kom til at udmunde ved Åsens, og at Jylland derefter fik et Jernbanenet, som utvivlsomt vil komme til at udmunde ved Snoghøj, saa er det naturligtvis uønsket, at der ved Middelfart begynder en Jernbane, som fortsættes gennem Fyen. Der bliver da Spørgsmaal, om den, der har anlagt Jernbanen gennem Fyen til Åsens, er villig til for egen Regning at anlægge en Sidebane til Middelfart, og det kan være, at han ikke vil gjøre det, men at der er Andre, der ere villige til at paatage sig et saadant Anlæg; nu kunde det være, at den, der havde faaet Concession paa den første Bane, paa Hovedbanen gennem Fyen, vilde see en Concurrent i den nye Sidebane til Middelfart, og at han derfor vilde gjøre, hvad han formaade, for at forhindre et saadant Anlæg. Dersom han ikke var forhindret dert ved den ham meddeelte Concession, kunde han nægte at medtage en Sidebane fra Middelfart, der udmundede paa den alt eksisterende Bane. Naar det skete, vilde Entreprenøren af den nye Bane fra Middelfart blive nødt til enten at lægge en ny Bane gennem Fyen fra Middelfart til Nyborg — og en saadan Bane vilde ikke kunne rentere sig ved Siden af den alt bestaaende — eller ogsaa maatte Banen fra Middelfart ende i en selvstændig Banegaard i Nærheden af en af den eksisterende Banes Stationer; men det vilde medføre den Ulempe, at Personer og Varer, naar de skulle beføres fra Middelfart til Nyborg eller omvendt, maatte, med stor Uleilighed og Bekostning, føres over fra den ene Bane til den anden. Det er for at forhindre en saadan Eventualitet, at det Forslag er stillet, som findes i Betænkningen, og som Udvalget har tiltraadt og anbefalet til det ærede Thing.

Indenrigsministeren: Der er fra min Side ikke Noget at indvende imod det Forslag,

som er stillet af en æret Rigsdagsmand og tiltraadt af Udvalget.

H. M. Peterfen: Jeg maa tilstaae, at jeg anseer det for en Forbedring ved det foreliggende Lovudkast, at det stillede Forslag søies til, og det glæder mig at høre, at den høitærede Minister ikke har noget derimod at erindre; men jeg skal dog tillade mig at henvende Opmærksomheden paa, om det ikke havde været lidt heldigere at optage den Tilføining „enten Strib eller Middelfart“ istedetfor udelukkende „Middelfart“. Jeg troer, at der er mange Grunde, der tale for, at Strib er et ligesaa vigtigt Punkt, for ikke at sige vigtigere end Middelfart, og navnlig i militair Henseende. Jeg troer ogsaa her at turde anføre, hvad der forøvrigt er vel bekendt, at man ved Anlægget af Telegraphlinien har valgt Strib og ikke Middelfart. Da jeg ikke antager, at naar det foreliggende Endringsforslag ikke kan afstedkomme nogen Indvending fra den ærede Ministers Side, en saadan Endring, som den af mig omtalte, vil gjøre det, skal jeg til 3die Behandling forsøge at faae den fornødne Resolutionsforandring foretaget i Lovudkastet.

Ordføreren: Jeg skal dertil bemærke, at dersom Regjeringen anseer det for nødvendigt, at man sikrer sig ogsaa Muligheden af et Jernbane-Anlæg til Strib, vil dette ikke være udelukket ved, hvad der her er foreslaaet. Saaledes som Forslaget her foreligger, gaaer det kun ud paa, at man har villet sikre sig, at Regjeringen nødvendigvis skal stille en Betingelse om Muligheden af en Bane til Middelfart.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot bemærke, at det ikke vilde være en Resolutionsforandring, hvorom der blev Spørgsmaal, naar der her skulde tilføies „Strib“, det vilde være en virkelig Indholds-Forandring. Af den Omstændighed, at jeg ikke har gjort nogen Indvending imod det foreliggende Forslag, kan man ikke slutte, at jeg ikke vil gjøre Indvendinger imod et saadant eller andre Forslag i lignende Retning. — Hvad de militære